

næppe er grund til at tro, at en sådan regel vil volde særlige vanskeligheder på grund af eksisterende overenskomster.

Ministeriet finder ikke, at rettighedsgrupper, der efter den gældende lovgivning ikke har spredningsrettigheder for optagelser fremstillet før lovens ikrafttræden, bør omfattes af bestemmelserne om udlejning og udlån i § 89, stk. 2, 2. pkt.

Til § 90

Til stk. 1

Forslaget til stk. 1 indeholder en overgangsregel vedr. aftaler om overdragelse af ophavsrettigheder, hvorefter de fravigelige bestemmelser i lovforslagets §§ 54, 55, 56 og 58 om overdragelse af ophavsrettigheder ikke finder anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden den 1. juli 1994. Sådanne aftaler må bedømmes efter de regler, der gjaldt ved aftalens indgåelse.

En tilsvarende overgangsregel findes ikke i den gældende ophavsretslov. Det er dog almindeligt antaget, at princippet også har været gældende under den nuværende ophavsretslov, hvilket er kommet til udtryk i Højesterets dom af 22. januar 1974 (Ugeskrift for Retsvæsen 1974, s. 167) i en sag mellem forfatteren Soya og Danmarks Radio. Højesteret fastslog, at formodningsreglen i den gældende ophavsretslovs § 42 (jf. lovforslagets § 58) om filmatiseringsaftaler ikke fandt anvendelse på en aftale, der var indgået før den gældende lovs ikrafttræden den 1. oktober 1961.

Kulturministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at princippet kommer til udtryk i selve loven, navnlig under henvisning til, at lovforslagets kap. 3 indeholder en række nye aftalebestemmelser med betydning for det praktiske retsliv. Også Finland og Sverige har udtrykkelige overgangsregler om aftaler om overdragelse af ophavsrettigheder.

De ovennævnte aftaleregler i lovforslagets kap. 3 afviger på en række punkter fra de hidtil gældende. Det drejer sig fx om forslagene til §§ 54 og 55 om tilbagefaldsret og § 58 om aftaler om indspilning af film. Lovforslaget viderefører heller ikke den gældende lovs detaljerede bestemmelser om forlagsaftaler. I disse tilfælde må omfanget af den aftalte rettighedsoverdragelse bedømmes efter de retsregler, der var gældende på tidspunktet for aftalens indgåelse. Det betyder bl.a., at de udnyttelsesfrister, der er nævnt i lovforslagets §§ 54 og 55 kun finder anvendelse på aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden den 1. juli 1994.

For så vidt angår den fravigelige bestemmelse i forslagets § 57 om afregning og kontrol finder ho-

vedreglen i forslaget til § 89, stk. 1, derimod anvendelse. Det samme gælder bestemmelserne i forslagets §§ 61 og 62 om arv og kreditorfølging.

Forslaget til § 90, stk. 1, gælder ikke alene for aftaler med ophavsmænd, men også for aftaler med udøvende kunstnere og fotografer, jf. forslaget til § 65, stk. 4, og § 70, stk. 3, hvor der er henvist til de i § 90, stk. 1, nævnte bestemmelser – bortset fra § 58 – om aftaler om rettighedsoverdragelse.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2, hvorefter bestemmelsen i lovforslagets § 59 om edb-programmer frembragt i ansættelsesforhold ikke gælder for edb-programmer, der er frembragt før den 1. januar 1993, svarer til gældende ret som affattet ved lovændringen i 1992.

Til § 91

Forslaget til § 91, stk. 1, hvorefter bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 1, ikke gælder for fotografiske værker, der er frembragt før den 1. juli 1994, er en præcisering i forhold til lovforslagets § 89, stk. 1. Efter lovforslagets § 1, stk. 1, skal fotografier, der opfylder de almindelige værkshøjdekrav, beskyttes som fotografiske værker. Det betyder, at ophavsmændene til disse værker skal nyde beskyttelse i henhold til lovens bestemmelser. En sådan beskyttelse af fotografiske værker findes ikke i den gældende fotografilov, der alene beskytter fremstilleren af et fotografisk billede (fotografen). Princippet bag lovforslagets § 89, stk. 1, fører på denne baggrund til, at kun ophavsmænd til de fotografiske værker, der frembringes efter lovens ikrafttræden den 1. juli 1994 kan påberåbe sig beskyttelse efter den nye ophavsretslovs § 1, stk. 1. Et fotografisk billede, der i dag beskyttes efter fotografiloven, vil dog under alle omstændigheder nyde beskyttelse efter lovforslagets § 70. Dette følger af lovforslagets § 89, stk. 1.

I forslaget til § 91, stk. 2, foreslås en præcisering, hvorefter bestemmelsen i § 70 ikke skal gælde for fotografiske billeder, der er fremstillet før den 1. januar 1968. Forslaget indebærer, at beskyttelsen efter § 70 ikke skal gælde, hvis beskyttelsestiden er udløbet efter den gældende fotografilovs § 15.

Til § 92

Forslaget til § 92 indeholder overgangsregler vedr. beskyttelsen af frembringelser mv. efter lovforslagets kap. 5 om nærtstående rettigheder, idet fotografiske billeder dog er reguleret i forslaget til § 91.

Efter forslaget til § 92, stk. 1, gælder § 65 ikke for udøvende kunstners fremførelser, som er udført før